

— Да ти го дамъ, съседе, вземи го! Мене защо ми е, щомъ като ми купишъ друго?

Хитриятъ богаташъ пренесълъ веднага съ помощта на дърваря златното магаренце въ къщата си. Сжщия день още той купилъ отъ пазаря друго едро и силно магаре и го далъ на стареца.

Старецътъ веднага подкаралъ новото магаре къмъ гората и весело си засвирилъ съ уста. А богатиятъ скрилъ въ единъ голѣмъ сандѣкъ златното магаренце и го заключилъ съ три ключа, та никой да не може да го открадне.

III

Всѣки день богаташътъ влизалъ въ стаята, дето билъ сандѣка съ златното магаренце, и дълго се радвалъ на съкровището си.

Но еднажъ, като влѣзълъ въ стаята, той дочулъ, че нѣщо шава въ сандѣка.

— Какво е това! — изплашилъ се богаташътъ.

Приближилъ се той страхливо до сандѣка и внимателно започналъ да го отваря. Но, щомъ повдигналъ капака, насреща му се изпрѣчила голѣма магарешка муцуна, която страшно изревала.

Изъ сандѣка излѣзло магаренцето на бедния дърваръ, сжщото каквото си било по-рано, оскубано и костеливо.

Николай Теодоровъ — Фолъ.

